

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 43. Ordinatio Pauliniani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

Sæculum IV. eloquentiæ laude floruerunt; imo & S.
A. C. 393.

Pauli, cuius eloquentiam, & subtilissimam artem sub stilo ad speciem simplici, & impolito admiratur. S. Hieronymus scripsit quoque hac de materia ad Domnionem amicum suum, adversus clamores unius Monachi, quem valde contempsit habet.

Ep. 51.

§. XLIII.

Ordinatio Pauliniani.

Verumtamen S. Hieronymo potentes adversarii erant in Oriente; quippe illo tempore inter eum, & Joannem Episcopum Jerosolymitanum magna contentio orta, cuius hæc fuit occasio. Paulinianus, S. Hieronymi frater, cum fratre in Monasterio Bethlehemitico degenerat. Duo erant in hac communitate Presbyteri, S. Hieronymus, & Vincentius, ambo tanta humilitate, ut sanctum Sacrificium offerre nollent. Paulinianus, quem omnes Sacerdotio dignum judicabant, seipsum existimabat indignum, hinc, ne ordinaretur, sollicite Episcoporum occursum fugiebat.

*Epiph. ad
Joann. ap.
Hier. ep. 60.*

S. Epiphanius, eorum amicus, Monasterium in loco nativitatis suæ, in Palæstina, & Diœcesi Eleutheropolitana fundaverat; dum ibi commoratur, venit ad eum Paulinianus cum aliquibus Monachis, ut S. Epiphanius, ob nescio quam causam, ipsis subira-

*Hieron. ad
Theoph. ep.
62.c.3. Sup.
l.XIII. §.41*

to satisfaceret; singulari Dei providentia Sæculum IV.
sibi missum credidit S. Epiphanius, & dum A. C. 393.

officium in vici cuiusdam Ecclesia prope
eius Monasterium celebratur, aliquot
Diaconis mandat, Paulinianum, nihil ta-
le suspicantem, comprehendere, atque
os ejus objectis manibus comprimere, ne
se in nomine IESU Christi adjuraret; ita
summopere repugnantem, & se indignum
protestantem, ordinavit Diaconum; tum,
ut Diaconi officiis fungeretur, coegit,
multis adductis S. Scripturæ locis eum
permovere conatus, timorem etiam in-
gerens, ut a Dei judiciis caveret. Post
hæc S. Epiphanius, ad Sanctum Sacrifi-
cium ministrantem, simili ut antea coa-
ctione, & compressis labiis, Presbyterum
ordinavit; (*) rursusque magnæ molis
res fuit, persuadere, ut inter Presbyte-
ros consideret. S. Epiphanius, Paulinia-
no ordinato, ad Presbyteros, aliosque
hujus Communitatis Monachos scripsit,
arguens, quod se non monuissent per E-
pistolas, cum jam ultra annum plures a-
pud se quererentur, neminem esse, qui
ibi sacra Mysteria celebraret; atque Pau-
liniani ordinationem, tanquam Monaste-
rio utilissimam ab omnibus fuisse exopta-
tam. Paulinianus S. Epiphanium in Cy-
prum

(*) Si hæc sine exaggeratione narrantur, Or-
dinatio fuit nulla.

Sæculum IV. prum proficiscentem fecutus. Eadem
A. C. 393. obediebat tanquam ejus Clericus; non
Hier. ep. 62. nunquam vero ad fratrem suum in Pa-
ad Theoph. læstinam invisebat.

c. 3.

Joannes Jerosolymitanus hanc ordi-
nationem impatientissime tulit; iura sua
læsa aperte querebatur, minitatus, ad
totius mundi judicium se appellaturum.
Dicebat, S. Epiphano nullam in Paulinian-
um competere jurisdictionem, neque
in Palæstina, quam, suam esse Provinciam
affirmabat. Querebatur, ordinatum Pauli-
nianum, cum necdum requisitam ad or-
dinem Presbyteratus ætatem haberet;
& tamen erat tunc Paulinianus annorum

Ap. Hier. ep. triginta. Tum quædam in ipso Epiphano
60. reprehendit, atque inter alia, quod

in precibus S. Sacrificii diceret: *Domi-
ne! gratiam Joanni tribue, ut, quæ ve-
ra sunt, credat!* Quibus verbis se hæ-
sis arguere videretur. Evidem S. Epi-
phanius Joannem accusabat, quod erro-
res, qui Origenis esse credebantur, tene-
ret; hic enim inter eos lapis offenditio-
nerat. Joannes querebatur, hæc sibi non
ante objecta, quam postquam ordinatio-
nem Pauliniani reprehendisset; id vero

Hier. ep. 61. S. Epiphanius, & S. Hieronymus nega-
c. 4. bant, & econtra affirmabant, Joannem,

dum hanc ordinationem oppugnabat,
Spiritu vindictæ agi, quod ejus Doctrina
erroris argueretur.

§. XLIV.